

Висновок

Включення настоянки ехінацеї пурпурової до комплексу лікувальних засобів при ангінах сприяє швидшій ліквідації загальнотоксичних та місцевих запальних явищ, прискоренню одужання хворих, запобіганню розвитку ускладнень, та ліквідації імунологічних порушень.

Література. 1. Бруслік С.В., Осолоцченко Т.П., Дючакіне С.А., Калиніченко С.В., Савченко С.Н. Імунологічне обстеження хворих на інфекційні хвороби з урахуванням індивідуального підбору імунорегулюючих та антибактеріальних препаратів // Інфекційні хвороби. – 1999. – №3. – С.51–53. 2. Кущко Л.Я., Никольський І.С. Іммуномодулюючі та терапевтическі властивості схіннатеї // Укр. мед. часопис. – 1998. – Т.ІХ/Х, № 5 (7). – С.45–48. 3. Моцич О.І., Пилипчук В.С., Дмитрієва О.А. Ефективність застосування комплексних рослинних екстрактів "Джерело" і "Світанок" при гострих кишкових інфекціях у дітей // Інфекційні хвороби. – 1999. – №1. – С.67–68. 4. Фролов В.М., Бухтигрова Т.А., Даниленко В.П., Соцька Я.А., Антонова Л.П. Застосування нового українського препарату аміону при лікуванні ангін // Фармакол. вісн. – 2000. – №5. – С.16–18. 5. Чекман И.С., Казак Л.И. Радиация и растительные лекарственные средства // Фармакол. вісн. – 2000. – №5. – С.12–15.

КЛИНИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ДЕЙСТВИЯ НАСТОЙКИ ЭХИНАЦЕИ ПУРПУРНОЙ У БОЛЬНЫХ АНГИНАМИ

O.H. Давиденко, E.V. Мироник

Резюме. Изучали клинические аспекты действия настойки эхинацеи пурпурной у больных ангинами. Установлено, что включение в комплексную терапию настойки эхинацеи пурпурной ускоряет регрессию клинических симптомов болезни, предупреждает возникновение воспалительных осложнений.

Ключевые слова: ангина, настойка эхинацеи пурпурной.

**CLINICAL ASPECTS OF THE EFFECT
OF ECHINACEA PURPUREA TINCTURE IN PATIENTS
WITH QUINSY**

O.M. Davydenko, O.V. Myronyk

Abstract: The clinical aspects of the effect of the echinacea purpurea have been studied. It has been established that the inclusion of the echinacea purpurea in multimodality therapy speeds up a regression of the clinical signs of the disease, prevents the onset of inflammatory complications.

Key words: quinsy, echinacea purpurea tincture.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi)

Clin. and experim. pathol.- 2002. - Vol. I, №2. - P.7-9.

Нафтійла до редакції 29.11.2002

УДК 615.24.3.015.4:612.017.11.036

В.О. Калугін
Л.О. Зуб
Л.С. Малюх
Л.О. Волошина
О.В. Кокощук

Буковинська державна медична академія
м. Чернівці

Ключові слова: гуморальний імунітет, післонефрит, гастродуоденіт, гастрит, алмагель, ранітидин, солкосерил.

**СТАН ГУМОРАЛЬНОГО ІМУНІТЕТУ
У ХВОРІХ НА ХРОНІЧНИЙ
ПІСЛОНЕФРИТ З СУПУТНЬОЮ
ГАСТРОДУОДЕНАЛЬНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ**

Резюме. Блокатори H_2 -гістамінових рецепторів у комбінації з антацидами та солкосерилом, позитивно впливають на гуморальний імунітет у хворих на хронічний післонефрит, який супроводжується гастритом та гастродуоденітом. Зміни показників імунітету залежать від дії деяких протиінфекційних препаратів. Це необхідно враховувати під час проведення комплексної терапії у таких хворих.

Вступ

Розробка адекватної терапії хронічного пілонефриту є актуальною проблемою сучасної нефрології, особливо, враховуючи те, що часто хворі мають супутні гастроентерологічну патологію і лікування основного захворювання в цьому випадку стає проблематичним. У хворих на хронічний пілонефрит у фазі затострення спостерігаються порушення клітинного та гуморального імунітету: зменшення числа Т-лімфоцитів, збіль-

шення кількості В-лімфоцитів, а також вмісту IgG та IgA в крові [1]. Дослідження імунологічного статусу хворих на хронічний пілонефрит з супутньою гастроентерологічною патологією (гастритом та гастродуоденітом) необхідне для прогнозування перебігу хвороби, для вибору максимально адекватної терапії. У літературі з'явилися дані про зміни імунного статусу на тлі деяких протиінфекційних препаратів [2], зокрема

© В.О. Калугін, Л.О. Зуб, Л.С. Малюх, Л.О. Волошина, О.В. Кокощук, 2002

блокаторів H_2 -рецепторів гістаміну. Вони впливають на функцію лейкоцитів та розвиток реакції сповільненого типу [3]. Існує навіть сумнів у доцільноті призначення H_2 -блокаторів гістамінових рецепторів хворим із гастродуоденальною патологією при низьких показниках Т-системи імунітету [4]. Разом з тим, питання про вплив протиінфекційних препаратів на клітинний та гуморальний імунітет у хворих на хронічний піелонефрит з супутнім гастритом та гастро-дуоденітом вивчене недостатньо.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Вивчити вплив деяких протиінфекційних лікарських препаратів на стан гуморального імунітету у хворих на хронічний піелонефрит із супутнім гастритом та гастро-дуоденітом.

МАТЕРІАЛ І МЕТОДИ

Дослідження проведено в 54 хворих на хронічний піелонефрит із супутнім гастритом та гастро-дуоденітом (21 – гастрит, 33 – гастро-дуоденіт). Наявність гастро-дуоденальної патології у період обстеження доведено за допомогою гастро-дуоденофіброскопії. Вік хворих коливався від 19 до 52 років, перебіг гастриту та гастро-дуоденіту – від 1 до 25 років. Обстеженню підлягали хворі із загостренням хронічного піелонефриту без ознак ниркової недостатності та інших ускладнень. Загострення хронічного піелонефриту було підтверджено повним клінічним дослідженням сечі.

Хворим проводилася комплексна терапія піелонефриту, до якої додавалися один, або два протиінфекційні препарати. Залежно від призначення протиінфекційних засобів хворих було розподілено на 3 групи. Першу групу склали 17 хворих, які отримували антациди; другу – 19 пацієнтів, що отримували ранітидин, третю –

солкосерил (хворі з ерозивними гастритами). У групу контролю ввійшли хворі на хронічний піелонефрит без супутньої гастро-дуоденальної патології (20 чол.).

Лікування продовжували від 14 до 21 доби.

У хворих визначали вміст у крові імуно-глобулінів M, G, A, D до і після лікування протиінфекційними препаратами. Всі результати порівнювали з аналогічними у здорових людей (10 чол.).

Обговорення результатів дослідження

Показники гуморального імунітету крові представлені в таблиці.

З таблиці видно, що у хворих всіх груп у фазі загострення хронічної гастро-дуоденальної патології спостерігалися подібні порушення загального гуморального імунітету. Кількість IgG у крові збільшена в 52,5% хворих (у різних групах частота коливалася від 49,5 до 54,6%), що зумовило вірогідне підвищення середнього показника. Підвищений вміст IgA в крові відмічався в 36,2–41,4% хворих (в середньому в 38,8%). Вірогідне зниження рівня IgD у крові зареєстроване тільки у хворих з ерозивним гастритом. У хворих на хронічний піелонефрит у фазі загострення без супутньої патології органів травлення, показники гуморального імунітету невірогідно відрізнялися від аналогічних параметрів у групі здорових.

Таким чином, у хворих на хронічний піелонефрит з супутніми гастритами та гастро-дуоденітами у фазі загострення відмічено більш виражені порушення загального гуморального імунітету.

Після проведеного лікування із застосуванням протиінфекційних засобів наступало покращання клінічної симптоматики з боку шлунка та нирок: зникали болі, дизурії, нудота, печія. З настанням ремісії хвороби змінювалися й показники гумо-

Таблиця

Динаміка показників гуморального імунітету крові хворих на хронічний піелонефрит із супутніюю гастро-дуоденальною патологією (гастрити, гастро-дуоденіти) до і після лікування (M±m, n, p)

Показники імунітету крові (r/l)	здорові (n = 10)	Контрольна група (n = 20)	Основна група хворих (підгрупи)			
			До чи після лікування	I підгрупа (n = 17)	II підгрупа (n = 19)	III підгрупа (n = 18)
Ig M	1,12±0,06	1,09±0,07	ДЛ	1,06±0,08	0,92±0,07	0,96±0,08
			ПЛ	1,33±0,07**	1,09±0,05	1,53±0,06**
Ig A	1,73±0,03	1,90±0,01	ДЛ	2,09±0,10*	2,05±0,12*	2,11±0,12*
			ПЛ	1,97±0,08	1,79±0,09	1,85±0,09**
Ig D	0,11±0,01	0,07±0,04	ДЛ	0,09±0,01	0,10±0,02	0,08±0,01
			ПЛ	0,12±0,01	0,12±0,09	0,11±0,02
Ig G	11,20±0,40	12,0±0,08	ДЛ	13,20±0,50*	13,10±0,40*	13,40±0,40*
			ПЛ	12,40±0,30	12,90±0,60	11,90±0,30**

Примітка. * – позначено вірогідність різниці показників ($p < 0,05$) до лікування в порівнянні з показниками контрольної групи, ** – позначено вірогідність різниці показників ($p < 0,05$) після лікування в порівнянні з показниками контрольної групи, ДЛ – до лікування, ПЛ – після лікування.

рального імунітету. Для пацієнтів всіх груп характерним виявилось зниження IgA в крові. Вони спостерігалося в 47,5% хворих. У 12–18% хворих відмічено помірне підвищення цього показника, а також повернення рівня IgD у крові до норми.

Зміни інших параметрів гуморального імунітету у хворих окремих груп відбулися по-різному. Так, у 1-ї групі вірогідно зрос вміст IgM у крові. Зміни рівня IgG у крові мали різнонаправлений характер: у 36,8% хворих він підвищився, в 47,4% – знизився, в решти залишився без змін. Цим пояснюється деяке зниження середньої статистичної величини по групі.

Таким чином, у половини пацієнтів, які отримували антациди, виявлено підвищення рівня IgM та зниження рівня IgG.

Дія ранітидину (2-а група) не позначилася на вмісті IgM у крові хворих на хронічний піелонефрит, що мали загострення гастродуоденальної патології. Помірне збільшення, або зменшення цього показника встановлено в 23%. Після лікування ранітидином рівень IgG у крові знизився в 39,8% хворих. У 44,8% хворих рівень IgG підвищився, що визначило відсутність динаміки цього параметра в середньому по групі.

Внаслідок лікування солкосерилом (3-я група) відмічалося вірогідне підвищення концентрації IgM в крові, виявлене в 60% хворих. IgG крові зменшився в 62,5% хворих.

Виявлені зміни гуморального імунітету у хворих на хронічний піелонефрит із супутнім гастритом та гастродуоденітом після проведеного лікування пов’язані найбільш ймовірно зі зникненням запального процесу в нирках і шлунку, та дії проти-виразкових лікарських препаратів. Ця думка ґрунтуються на тому, що динаміка рівня IgA та IgD не залежала від дії препаратів, тоді як зміни рівня IgM та IgG перебували з ними в певному зв’язку. Так, лікування ранітидином супроводжувалося підвищенням вмісту IgG у крові. Антациди та солкосерил сприяли підвищенню рівня IgM у крові. Солкосерил зменшував вміст IgG у крові, що не так чітко відбувалося під дією антацидів.

Наши дослідження свідчать про те, що ранітидин спричиняє деяке напруження гуморального імунітету. Можливо, це пов’язане з пригніченням Т-ланки імунітету. Позитивна дія антацидів на гуморальний імунітет зумовлене, напевне, частковою адсорбцією токсичних антигенних структур. Солкосерил та антациди [5] змінюють слизовий бар’єр шлунково-кишкового тракту та перешкоджають надходженню антигенних структур в організм. На нашу думку, можлива безпосередня дія цих препаратів на імунну систему

шляхом посилення вироблення IgM, що спричиняє зменшення продукції IgG.

Висновки

1. Загострення хронічного піелонефриту не супроводжується вірогідними змінами загального гуморального імунітету хворих.

2. Терапія проти-виразковими засобами, що включає блокатори H_2 -гістамінових рецепторів, антациди та солкосерил, в основному, сприяливо діє на гуморальний імунітет хворих на хронічний піелонефрит із супутністю гастроenterологічною патологією.

3. Зміни показників імунітету залежать від зникнення явищ запального процесу і безпосередньої дії проти-виразкових препаратів.

Література. 1. Рябов С.И., Наточин Ю.В. Функциональная нефрология: С.Петербург. 1997.– 300 с. 2. Фельдман М., Шиллер Л.Р. Консервативное лечение язвенной болезни // Гастроэнтерология: Пер., с англ. – М., 1995. – Т.1.– С.189–233. 3. Markiewicz K., Malec P., Ichorzewski H. Humoral immunity of ulcer // Immunol. Lett.– 1995.– Vol.10, №1.– P.19–23. 4. Малов Ю.С., Тупикова З.А. Молекулярные механизмы патологических реакций //Международный нефрологический семинар.– Л., 1998.– С.129. 130. 5. Трусов В.В., Филимонов М.А. Состояние гуморального иммунитета у больных язвенной болезнью // Клиническая медицина.– 1989.– Т.67, №1.– С.103–105.

СОСТОЯНИЕ ГУМОРАЛЬНОГО ИММУНИТЕТА У БОЛЬНЫХ ХРОНИЧЕСКИМ ПИЕЛОНЕФРИТОМ С СОПУТСТВУЮЩЕЙ ГАСТРОДУОДЕНАЛЬНОЙ ПАТОЛОГИЕЙ

**В.А. Калугин, Л.А. Зуб, Л.С. Малих,
Л.А. Волошина, Л.А. Кокошук**

Резюме. Блокаторы H_2 -рецепторов гистамина, антациды и солкосерил оказывают благоприятное действие на гуморальный иммунитет больных хроническим пилонефритом с сопутствующим гастритом и гастродуоденитом. Эти показатели иммунитета непосредственно зависят от действия противоязвенных препаратов. Это необходимо учитывать при проведении комплексной терапии у таких больных.

Ключевые слова: гуморальный иммунитет, пилонефрит, гастродуоденит, гастрит, хронический, алмагель, ранитидин, солкосерил.

THE STATE OF HUMORAL IMMUNITY IN PATIENTS WITH CHRONIC PYELONEPHRITIS ACCOMPANIED BY GASTRODUODENAL PATHOLOGY

**V.O. Kalugin, L.O. Zub, L.S. Malih,
L.O. Voloshina, O.V. Kokosheuk**

Abstract. Histamin H_2 -receptor blockers, antacids and solkoseryl exert a favourable effect on the humorlal immunity of patients with chronic pyelonephritis accompanied by gastritis and gastroduodenitis. These parameters of immunity directly depend upon the effect of antiulcerous preparations. It has necessary to take it into account while carrying out multimodality therapy in into such patients.

Key words: humorlal immunity, pyelonephritis, gastroduodenitis, gastritis, almagel, ranitidin, solkoseryl.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi)

Clin. and experim. pathol.– 2002.– Vol.1, №2.– P.9–11.

Надійшла до редакції 29.11.2002